

DJURGÅRDAREN

N:o 1. 1927.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING
Ansvarig utgivare: J. C. N. av KLERCKER
Redaktör: DOUGLAS OLSSON

19:de årgången.

God fortsättning!

Ett nytt år har alltså börjat, en ny, lång, oskriven säsong för mångsidiga Djurgården.

Det kunde vara frestande att vid detta tillfälle blicka tillbaka på den gångna lyckosamma säsongen, att ytterligare hugfästa de odiskutabla triumfer, vilka under jubileumsåret fogades till vår historia, att belåten dröja vid vad som då uträttades. Men med ett självbelåtet leende och blicken vänd mot det förgångna försvaras icke en erövrade position.

Nej, rikta blicken framåt, eldad av de vunna framgångarna och speglade viljan och lusten att ta nya, friska tag. Då först kan det bli något uträttat. Kunna vi sedan skrida till verket i känslan av att vi lämna bakom oss ett välgjort arbete,

i medvetande av att vi bygga vidare på en på det hela taget stabil grund — så desto bättre.

Man börjar alltid ett nytt år med goda föresatser, man är aldrig så belåten med något, man uträttat, att man ej skulle vilja göra det bättre. En trängtan att komma framåt, ständigt framåt, är varje sund idrottsmans arvedel — och för övrigt varje ung människas.

Släpp ick eden goda föresats, med vilken du började detta år, den hemliga överenskommelse, du gjort med dig själv, att i år ska det bli annat av. Tag lärdom av dina misslyckanden, ty vägen till framgång går över motgångar, och bakom de största segrar döljas alltid smärre misslyckanden, detaljer som du vet skul-

le kunna göras bättre. Och kom ihåg att stillastående är tillbakagång.

Det räcker icke att söka vidmakthålla vad som varit, att inrikta sig enbart på att hålla en uppnådd ställning.

Ska inte vi djurgårdare komma överens om att på alla sätt och vis hjälpa och stödja varandra i uppfyllandet av det nya årets alla goda föresatser? Ska vi inte från början inrikta oss på att göra en säsong, som överglänser fjolårets?

Komma vi överens om den saken, ska ni se, att fru Fortuna icke är så alldeles oemottaglig för en stark vilja, samt att hennes gunst ytterst är beroende på oss själva.

Doug.

GRANN SLUTSPURT AV A-LAGET.

När redaktör Douglas' vackra och gedigna jubileumsnummer kom ut i marknaden för ett par månader sedan, hade visserligen händelsen redan inträffat, men på grund av tryckeritekniska skäl kunde den då icke bli bokförd i praktupplagan av 1926. Därför måste den överföras till den nya årgången och nöja sig med denna något blygsammare inramning.

Vilken den . . . vilken händelse? frågas det.

Djurgårdens uppmarsch till absoluta toppen bland fotbollklubbarna i sta'n, triumferna över allsvenskarna A. I. K. och Westermalm och anammandet av det moraliska Stockholmsmästerskapet — där har ni svaret, där har ni *händelsen* framför alla andra i ett gloriöst årskapitel ur vår fotbollshistoria!

Det var nu ganska länge sedan vi fingo vara med om en så grann slutspurt. Och jag kan inte nämna ett år, då en framgång känts så stor, så kär som denna.

Tack, redliga A-lagsgrabbar, för den bussiga löken på den delikata fjolårslaxen!

*

När uppgörelsen med vår gamle tvillingbroder A. I. K. om en lek i den gamla goda stilen söndagen den 14 november kröp i skrinet genom Seriekommitténs order om att den dagen skulle användas till östsvensk poängplockning från Sundbyberg — skriv opp att det blev det också: 5—1 så det vissla' om'et! — beredde vi oss nästan på att få slå igen butiken för säsongen utan att ha hunnit få expediera någon av de

större och finare kunderna. Men Herren var god och lät oss hållas på Stadion två söndagar till utan skridskor på fötterna.

A. I. K:arna voro alltså vänliga nog att ge oss en smula sparring söndagen den 14 november. I början såg det visserligen si och så ut med deras förmåga i den vägen, men det berodde nog till största delen på, att djurgårdarna då gingo in för en hastig knockout och inte gävo någon som heist pardon. 3—0 mixtrades ihop på ett litet nafs, men se'n tyckte de våra att det kunde vara nog och modererade farten, så att motståndarne också fingo vara med på ett hörn. En något för hårt dömd straffspark och en annan reduceringsboll trillade in förbi Årsta-Pelle, ett par näsvigheter som Fröberg säkert skulle ha kvitterat om inte Broarn Persson och Selling vid Hallsta-Thures två genombrott varit så förbaskat kvicka med flygande maror, eller vad det nu var för slags brottargrepp de med stor framgång proberade mitt för näsan på den för dagen särdeles olycklige domherrn Bergqvist.

Eftersom 3 enligt elementäraste matematiska regler är mer än 2, fingo vi alltså läsa i tidningarna att vi klått allsvenska A. I. K. med målresultatet 3—2, men att ännu allsvenskare Westermalm — som i förbifarten passat på att utmana — nästa söndag nog skulle smiska upp oss så att vi kände svedan över hela vintern.

Och det blev afton den första dagen.

*

Westermalm var som sagt nästa man i tur till rakning. Nu hade visst de våra i förra matchen mistat respekten för allt allsvenskt, ty de masade sig i början fram på planen som om det gällt en promenad mot f. d. östsvenska Nyköping, saliga i åminnelse (11—0 var en barnsak på den tiden!). Följden blev naturligtvis att Westermalm gjorde både ett och två mål och att farbröderna på pressläktaren skrynkade till mungiporna och menade på att "det var det vi sa' i förra veckan". Men just som de stodo där och funderade på om måndagsrubriken skulle lyda: "Allsvenskan är överlägsen Östsvenskan" eller om det skulle gå att få ut trerads-saxning med "Djurgårdens stolta karriär stoppad", just då fick Djurgården en frispark så där en 30 meter från mål. Fröberg kängade utan något längre resonemang till lädret, och via axeln på ena backen svepte det så vackert förbi örat på mål-Lunkan och in i hängmattan. Sedan gick det nästan lika fort på planen som att här beskriva det för Sune A:son, sittande i tomma rymden i ungefär samma pose som en skridskoåkare intar då han "skjuter hare", att vricka in nästa boll och för Agge att utifrån hörnflaggan skruva in ytterligare en pärla tätt under ribban.

Och eftersom 3 fortfarande måste anses för mer än 2, räknade pressmännen snart nog ut att Djurgården hade klått också allsvenska Westermalm med målresultatet 3—2, varför det blev att fundera ut nya rubriker och en smula förläget säga till varandra: "Haver man någonsinne sett uppå maken?"

I BRINNANDE HÖGSÄSONG.

Skidsäsongen står i sitt flor. En ny söndag, nya tävlingar. Pojkarna gno och ledningen arbetar. Vi kasta oss mitt upp i tävlingarna.

KLUBBTÄVLINGAR.

Säsongens första träningstävling gick för skidsektionens vidkommande av stapeln söndagen den 26 dec. i Saltsjöbaden. Deltagareantalet var ej så stort som väntat, och den goda julmaten får väl sitt redan digra skuldregister utökat, varande förnämsta orsaken till den ringa uppslutningen.

Nylund hade lagt upp ett medelsvårt spår om 6 km. för samliga äldre klasser samt ett kortare på något över 3 km. för de allra yngsta. Tiderna för loppet visa att konditionen och träningen så tidigt till års ej voro de bästa, varför den första duvningen kan anses väl avvägd.

RESULTAT.

Oldboys.

1. Olle Tandberg 42.01
2. C. Höglund 49.12

Klass I.

1. K. Lind 33.20
2. E. Blomberg 36.48
3. E. Barthel 38.01
4. T. Stenvall 43.23

Klass II.

1. E. Tjällén 36.49
2. B. Carlsson 39.11
3. R. Thorell 39.20

Klass III.

1. O. Nordberg 40.31

Ynglingar 18—20 år.

1. G. Karlsson 38.—
2. P. G. Ekdahl 39.39

D:o 16—18 år.

1. B. Engqvist 42.22
2. G. Schörling 43.11

Damer Klass I.

1. Greta Hedjersson 45.31
2. Märta Rydholm 53.12

Damer Klass II.

1. Karin Hedjersson 46.—

Pojkar 12—14 år.

1. L. Ekdahl 28.38
2. H. Hedjersson 29.18
3. H. Engdahl 30.47

Temperatur: vid starten — 8 grader.
Snöförhållanden: 8 tum nysnö.

SIKLA—SALTSJÖBADEN.

Nästa träningstävling, vårt numera klassiskt vordna Sikla—Saltsjöbadslopp, gick av stapeln söndagen den 2 jan. Det nya året lovade gott med hela trettioalet startande, strålande vinterväder och gott före. Den lilla smula stöp som Neglingeviden bjöd på var en besvärlighet som samtliga klarade med gott humör, kanske därför att konditionen redan hunnit avsevärt förbättras.

Bland deltagarna märktes Joel Eng, med dagens bästa tid, samt redaktör Flying Pallin, Stockholms Dagblad. Även den övriga huvudstadspressen var representerad bland åskådare och funktionärer med herr Palmgren i spetsen, och tager jag härmed tillfälle ti akt få framföra

Varpå det blev afton även den andra dagen.

*

"Vad man sade efter matchen" är en synnerligen präktig skvaller-rubrik, som inte bör saknas i ett bättre referat. Alltså sade:

Kaptan Birger Danielsson: — Ja, så här går det till att släppa in två sylar i början och själv göra tre på slutet. Förra sönda'n visade vi sätet att sköta korten i omvänd ordning. Det måste vara litet omväxling för publikens skull.

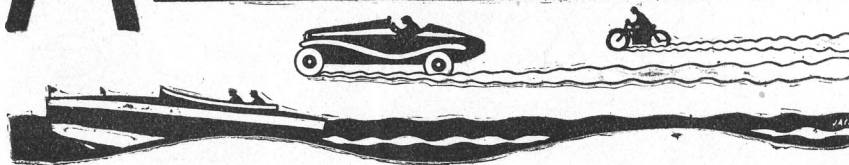
Greve Gösta Andersson: — Tag hit "Vikingatåget" om sönda', så ska' vi dra till nödbromsen på't.

Det finns fint folk i Djurgårns lag, eller hur? Bara kaptener och grevar.

Mr X.

Utkommer
varje
vecka.

MOTORNYHETERNA

Utkommer
varje
vecka.

Tel. 80915.

Red. & exp.: Sveavägen 83, 2 tr. Stockholm.

Tel. 80915.

mitt tack för det ståtliga reportage som vår tävling erhö.

RESULTAT.

Oldboys.

1. Gunnar Tandberg	1.10.13
2. Olle Tandberg	1.12.37
3. S. S. Carlsson	1.20.02
4. Einar Tandberg	1.22.59
5. C. Höglund	1.24.57
6. C. F. Andersson	1.29.56
7. D. Torstensson	1.32.11
8. E. Pallin	1.39.30

Klass I.

1. Joel Eng	1.03.17
2. E. Blomberg	1.05.43
3. K. Lind	1.06.54
4. E. Haag	1.07.54
5. E. Barthel	1.17.02
6. C. Bollner	1.17.53

Klass II.

1. Ala Lindström	1.07.23
2. Bertil Carlsson	1.11.53
3. N. Österlund	1.15.47
4. H. Kjellstrand	1.16.56
5. E. G. Tjällén	1.40.03

Klass III.

1. G. Nordström	1.17.07
2. G. Ljungström	1.23.58

Ynglingar 18—20 år.

1. G. Karlsson	1.09.26
2. E. Asplund	1.19.55

Ynglingar 14—16 år.

1. G. Heymann	1.12.26
---------------	---------

Samtidigt som tävlingen Sikla—Saltsjöbaden pågick åkte fyra flickor Hedjersson och Karin Svennberg, flott eskorterade av Hartvig Engdal, från Duvnäs till Saltsjöbaden. Denna lilla inbördes kraftmätning lämnade följande tider:

Damer Klass I.

1. Greta Hedjersson	49.10
2. Ester Hedjersson	49.50

3. Ingeborg Hedjersson 55.16

Damer Klass II.

1. Karin Hedjersson	49.47
2. Karin Svennberg	58.22

Ynglingar 12—14 år.

1. H. Engdahl 49.30

Temperatur: vid starten — 14 grader.
Snöförhållanden: tre tum nysnö på det gamla underlaget.

D. M. I BUDKAVELN HÄGRAR

Årets D. M. ävensom Svenska Mästerskaper i budkavleåkning komma med all sannolikhet att läggas så, att starten och större delen av första sträckan komma att försiggå resp. åkas i mörker.

Som en förträning härtill ordnades nästa träningsstävling i form av en orienteringslöpning med tillämnad start kl. 6,30 på morgonen, trettondagen. Aftonen före styrdes kossan ut till Saltsjöbaden, där de åtta deltagarna övernattade hos Birger Nylund. När de purrades påföljande morgon visade termometern —12 grader och mörkret syntes i det närmaste ogenomträngligt. Jag vill visst inte beskylla de tävlande för att vara mörkrädda, men nog fanns det både en och två stora kraftiga pojkar som drogo benen mer än lovligt efter sig, så att starten vid Stäket, Lännerstasunden, blev fördröjd i det närmaste en halvtimme. Under tiden stod kontrollanten vid första kontrollstationen, Herrgårds-tecknet 100 m. N. "S" i Långsunda (3 km. N. N. O. "G" i Gustafsberg), och väntade, frös, svor och undrade varför han över huvudet givit sig upp så tidigt. En förstående och in-

tresserad godsägare bragte ljusning i situationen med varmt kaffe och dopp och sedan dröjde det inte länge innan löparna började komma.

Bästa tiden hade redan här Kalle Lind, närmast följd av Österlund, Nobben och Nordberg.

Andra kontrollstationen var belägen vid torpet vid "C" i Carlsdal (1 km. N. "N" i Saltsjöbaden) och målet slutligen i Idrottsgården i Saltsjöbaden, där den slutliga ordningsföljden blev denna:

1. Karl Lind	3.03.—
2. N. Nordberg	3.08.05
3. N. Österlund	3.12.10
4. E. Barthel	3.20.27
5. G. Nordström	3.22.22
6. G. Karlsson	3.31.25
7. E. Westmann	3.31.30
8. Bernt Nylund	4.04.—

Temperatur: vid starten — 12 grader.
Snöförhållanden: 3 tums nysnö å isigt underlag.

Banans längd: 21 km. fågelvägen.

DEN FÖRSTA KVÄLLSTÄVLINGEN.

Skidsektionens avsikt har ju varit att anordna kvällstävlingar å Djurgården varje **onsdag** kväll under vintern. Kung Bore har emellertid varit så nyckfull, att inte någon av dessa tävlingar: **kunnat** ordnas tidigare än den 13 jan. och inte ens då på Djurgården. I stället blev det 6 km. armgymnastik å isarna utanför Saltsjöbaden. Banan, som sträckte sig från Idrottsgården till Skridskoseglarnas hydda å Elgö och sedan tillbaka till Idrottsgården, åktes två gånger av de äldre samt en gång av damerna och de yngre.

Gynna Annonsörerna!

RESULTAT.

Klass I.

1. E. Haag 29.48

Klass II.

1. Bror Carlsson 31.15
 2. E. Westman 32.58
 3. C. Aronsson 33.04
 4. N. Österlund 33.16

Klass III.

1. B. Grundberg 32.27
 2. G. Nordström 33.41

Ynglingar 18—20 år.

1. G. Karlsson 30.08
 2. E. Asplund 32.45
 3. H. Norell 34.09

Damer.

1. Karin Hedjersson 21.32
 2. M. Sundell 22.33
 3. Karin Svennberg 22.46
 4. Inga Gentzel 23.06

Ynglingar 16—18 år.

1. G. Söderström 17.38
 2. G. Forslund 18.25

Ynglingar 14—16 år.

1. G. Heymann 15.37
 2. L. Ekdahl 16.15
 3. H. Hedjersson 16.48
 4. O. Svantesson 18.37

Temperatur: vid starten — 4 grader.

Snöförhållanden: 1 à 2 tums nysnö å glansis.

EN ENERGISK DAMAVDELNING

kän föreningen glädja sig åt. Samma dag som Skidsektionen representerade i D. M. 20 km. svår terräng hade flickorna ordnat en tävling Duvnäs—Saltsjöbaden. Resultaten blevo de vanliga, d. v. s. Greta och Karin Hedjersson vunno sina resp. klasser i stor stil.

RESULTAT.

Klass I.

1. Greta Hedjersson 56.30
 2. Ester Hedjersson 58.25

Klass II.

1. Karin Hedjersson 1.01.20
 2. Märta Rydholm 1.03.45
 3. Karin Svennberg 1.10.—
 4. Elsa Haglund 1.13.—

Temperatur: vid starten + 3 grader.

Snöförhållanden: dåliga med omväxlande bara fläckar och drivor.

DJURSHOLMSSTAFETTEN.

Denna tävling omfattas ej med vidare stort intresse av de aktiva löparna. Förklaringen härtill ligger nära till hands, då tävlingen är alltför chansartad. Sista sträckans män få vanligen löpa i mörker, och att löpa en prickad bana på detta sätt är en vansklig uppgift. Dessutom drager hela tävlingen för långt ut på tiden och resp. avlösningar få ofta gå och frysa i väntan på växlingen.

Till nästa år skulle jag vilja föreslå en ändring av gällande bestämmelser, vilket inte borde stöta på någon större svårighet att genomföra, då nu Kungsgårdens I. F. hemförde det gamla vandringspriset för sista gången och för alltid. Man kunde ju förkorta stafetten till 4 ggr 15 km. eller också lägga om det hela itill en vanlig längdloppning, varvid resp. föreningars 4 först inkomna räknades som dess första lag o. s. v.

Till årets tävling ställde Djurgårdne upp med ett defekt lag i stötspelarens, Joel Eng, frånvaro. En del andra faktorer bidrogo till det misslyckande som blev ett faktum. Bland annat var Blomberg sjuk under större delen av sin löpning. Vi fingo alltså nöja oss med en blygsam plats som sjätte jag efter Hammarby och Sundbyberg, och utan någon individuell placering.

RESULTAT.

1. Kungsgårdens I. F. 9.01.17
 2. I. F. K., Enskede 9.23.52
 3. I. F. K., Djursholm 9.26.32
 6. Djurgårdens I. F. lag I 9.48.45
 9. Djurgårdens I. F. lag II ?

I den samtidigt avåkta juniorstafetten blev Djurgårdens lag 7:a. Heymann i juniorlaget vann 4:e sträckans individuella 1:a pris med en tid av 55,45. Bra gjort.

D. M. 20 KM. I SVÅR TERRÄNG

Denna tävling ägde rum söndagen den 16 jan. 195 man voro anmälda, av vilka Föreningen bidrog med 33. Vid starten uteblevo sammanlagt 34 man, men det var ju ändå ett rekordartat stort fält som gav sig ut på den trevliga bana som Hellas lagt. Att striden om mästerskapet skulle bliva stor var redan förut klart och Djurgårdens utsikter voro avgjort sämre än en del av de övriga skidlöpareklubbarnas. En individuell seger hade signaturen tänkt sig inom det möjligas gräns, men däremot inte det första lagpriset.

Joel Eng gjorde en god löpning, till att börja med, men föll tyvärr delvis igenom på de två à tre sista kilometerna. Han ledde större delen av loppet med två à tre minuter över den slutlige segraren, och ännu två kilometer från mål hade han närapå en hel minut tillgodo men blev sedan uppåkt och slagen med i det närmaste 4 minuter.

En ypperlig åkning gjorde också Kalle Lind och slutade som tredje man, närmast efter Joel. Andra goda åkningar gjordes av A. H. Nilsson och Einar Olsson. Frågan är väl om inte Lill-Einar haft stora utsikter att vinna tävlingen i riktigt före. Jag vet inte någon inom Föreningen som tränar så målmedvetet som Einar. Konditionen är alltid den bästa och vad skidtekniken beträffar så finnes absolut ingen som kan mäta sig med honom i Stockholm.

En olycka för oss var det att föret var så tungt. Tävlingsdagen ingick med tre blidgrader och under en del av loppet regnade det till och med. Under för handen varande omständigheter fingo vi nöja oss med andra lagpriset plus det sjätte, och ändå vara tacksamma att det inte gick sämre. Och låt oss så till sist bringa Järila I. F. vår honnör för deras stortartade prestation, individuell och lagseger.

RESULTAT.

Individuella.

Seniorer.

1. A. Hellstenius, Järla I. F.	1.35.51
2. Joel Eng, Djurgårdens I. F.	1.39.34
3. Karl Lind, „	1.41.08
4. S. Cederholm, Järla I. F.	1.41.09
17. A. H. Nilsson, Djurgården	1.49.09
21. K. E. Ekdahl, „	1.50.27
22. Einar Olsson, „	1.50.30
23. E. Bollner „	1.50.58
27. G. Karlsson, „	1.51.51
29. N. Nordberg, „	1.52.13
35. Bertil Carlsson, „	1.53.25
36. E. Blomberg, „	1.53.34
37. G. Nordström, „	1.53.35
42. G. Grundberg, „	1.54.52
44. E. Barthel, „	1.55.12
45. Gideon Eng „	1.56.19
50. Ewert Haag „	1.57.04

Oldboys.

1. John Johnsson, Fredrikshof	1.43.11
2. Axel Olsson, Enskede	1.43.47
3. A. Isaksson, Djurgården	1.49.34
5. G. Tandberg, „	1.51.32
7. O. Tandberg, „	1.57.05
8. S. S. Karlsson, „	2.02.45
14. M. Jacobsson, „	2.11.05

Lagtävlingen.

1. Järla I. F.	4.58.40
2. Djurgårdens I. F. lag 1	5.09.51
3. I. F. K., Enskede	5.11.43
6. Djurgårdens I. F. lag 2	5.30.31
10. Djurgårdens I. F. lag 3	5.34.21
13. Djurgårdens I. F. lag 4	5.39.12

*

Skidsektionens sekr. uppmanar alla skidlöpare att taga notiserna i dagspressen alldeles efter bokstaven. Om det t. ex. står i en notis: "An-

mälningar till D. M. 30 km. för seniorer, 20 km. för ynglingar 18—20 år och 10 km. damer emottagas i kväll mellan 4—8 e. m. å telefon 74242", så betyder det att sekr. mellan dessa klockslag emottager sagda anmälningar per telefon, och ej att han uppringer avdelningens närmare 200 löpare och efterhör huruvida de eventuellt äro hågade att delta.

*

Vidare uppmanas skidlöparna till sektionens sekr. (adr. Linnégatan 16) insända fullständiga namuppgifter med angivande av födelseår, klass inom vilken tävlas, samt sist men inte minst bostadsadress med telefonnummer.

BERNS-FESTEN.

Skidsektionen anordnar en dansafton i Berns salonger efter gammalt välkänt mönster den 2 febr. Biljetter tillhandahållas genom sektionens medlemmar till det synnerligen billiga priset av kr. 2:40 (inklusive skatt). Dansen kommer att trådas till tonerna av två stora orkestrar och behållningen är avsedd att möjliggöra Föreningens representation vid Svenska Mästerskapen i Örnsköldsvik den 20—27 febr.

Argusögat.

IDROTTSGÅRDEN.

Den mest idealiska skidterräng, som stockholmaren kan önska sig, är som bekant tillfinnandes vid Saltsjöbaden, och mitt i all denna härlighet ligger Idrottsgården och gör platsen ännu mera värdefull. Stort och majestätiskt, som en furs-

tes palats, ligger skidlöparehemmet på en höjd, och ehuru Saltsjöbadsbolagets egendom, har det i år upplåtits till vår förening att bruka det som eget hus.

Man träder in genom slottlika glasdörrar och inkommen i vestibulen, står där betjäning till hands för den besökande. Fortsätter man vidare in i den jättelika tamburen, står där en högtidsklädd man och bugar, svenska kombinerade källarmästaren John Johnsson. Han hälsar välkommen, och man träder in i de på nedra botten inredda matsalarna, hela tiden djupt imponerad av den storslagna inredningen och det ofantliga utrymmet. I vita matsalen med dansrotundan har Bröderna Sandström å väggarna anordnat skidutställning, och en stor djurgårdssköld pryder även denna sal. I röda kaféet hänga Tandbergarnas bästa konstverk på väggarna, och där finnes även all möjlig idrottslitteratur till gästernas förströelse.

Fortsätta vi så rundvandringen till övre våningen, komma vi först in i spelsalen, som inrymmer förstklassiga ping-pong-bord och biljard m. m. En trappa upp är också omklädningsrummen inredda, och för tävlande skidåkare är allt idealiskt anordnat. Stort duschrum med varmt och kallt vatten. På en av långväggarna ser man en mängd kranar, ty det är också sörjt för skidlöparnas mystiska förplägnad. Det är bara att vrida på vad som önskas. Vispade äggulor, blåbärssoppa, varm mjölk o. s. v.

Som synes är det ej för mycket att beteckna Idrottsgården som det verkliga skidlöparehemmet. Det skall också var och en finna, som kommer dit, och när man lämnar stället, är det säkert med den föresatsen, att man snart skall komma åter. Källarmästare Johnsson står också bugande på trappan och önskar välkommen åter.

Jag har blivit ombedd att skriva några rader om Idrottsgården, och jag anser att jag gjort det ordentligt. Herr Johnsson kan få bjuda på en halv kaffe nästa gång jag kommer ut.

Nen.

SKIDOR

av vårt välkända fabrikat användas av alla skidlöpare, som göra anspråk på god placering.

Allt övrigt för vintersport. Största sortering. Endast kvalitetsvaror.

BRÖDERNA SANDSTRÖMS SPORTAFFÄR

23 Birger Jarlsgatan 23

I kamp med naturen.

Jag hade fått njutit en stund av en höstdag i sol. En dag som beröpar, som stämmer sinnet till fest. Där låg en liten sjö, minns jag, och stugan på andra sidan speglade sig i vattnet, och där bakom en brant bergvägg, smydd av träd i guld och rött.

Allt längre och längre hade stigen slingrat in i markerna, skogen hade blivit tätare, obygdan vidtog mer och mer, och här stod vi nu tjugo mannar vid torpet, den sista utposten.

Jag är beredd till ett par timmars strid med de okända makter, naturen döljer, och jag är laddad med kamplust, som väl så småningom skall tyna bort. De, som startat före mig, ha satt kurs västerut i småskogen, rakt i gipen över den lilla inägan, och jag står och stirrar ditåt, liksom följde jag dem ännu därinne. Än dröjer det en stund, innan jag får ge mig av efter dem, och jag står med mina för närvarande enda bundsförvanter, kartan och kompassen, i hand och väntar, att de sista sekunderna, långa som minuter, skall svinna bort.

Så är då stunden kommen, och jag får uppgiften på en lapp. Norra stranden av en viss sjö. Jag ställer in riktningen på kompassen och kastar en blick på terrängen framför mig. Hjärnan arbetar för högtryck, ovisshetens mystiska känslor tränga på från alla håll, men jag strävar förtvivlat emot och söker hålla mig kall. Jag vet, att terrängen framför mig är den svåraste i landskapet, svårorienterad, svårsprungen och oländig. Den lågvuxna granskogen bakom gärdesgipen ser ju nästan inbjudande ut, men den är falsk. Jag vet att bakom den kullissen skall resa sig bergväggar, branta som hus, gungande myrar och långa inkalla träsk. Kartan säger mig det, och jag vet vad slags musik, jag skall bjudas.

Nu är jag klar och sätter fart mot skogsbrynet. Jag är död för alldagliga ting, och det har kommit något av vild-djur i mig. Naturen ler ej mer mot mig som förut. Vi ligga i fejd, och jag kämpar än så länge kanske litet ivrigt.

En californisk rullning över gärdesgården och jag riktigt studsar fram på den mjuka mossan under granarna. Men så börjar bergen och klättringen. Dock går det bra att löpa uppe på bergen, om man är försiktig. Stopp, en riktig ättestupa. Det ser omöjligt ut ett komma ned. Ånej, skinnkälke en bit, en björk ger mig hjälp att hala mig ned på nästa avsats och så ett hopp ned bland

Detta är berättelsen om en obetydlig tävlan, en vanlig enkel klubborientering, en tävling som "sprack", men läs berättelsen med eftertanke, och du skall finna, att den är mer än så, att den äger en långt mera allmän tillämplighet.

Den är ett eklatant bevis på vad sporten kan och bör vara för sina utövare. En blandning av allvar och lek, ett medel för härdande och stärkande av muskler och sinnen, för danande av kampdugliga kombattanter i tillvarons hårda duster.

Läs berättelsen med eftertanke du boxare, brottare, skidlöpare eller bollspelare, och du skall finna, att den har något att lära även dig.

vassa stenar. Ha, ha. All right, men det gick då mer med tur. Kursen stämmer bra. Jag skall rakt över sänkan nedanför berget. Ja, så börjas det, sa' han som klev i träsket. Jag hoppar på tuvorna först, men så räcka de ej till för stegen, och det är bara att kliva i. Det är ej värt att tveka. Oh Fy, för den lede vad det är kallt. Ett berg igen. Skall jag gå över, eller skall jag gå runt? Det kan ej vara långt kvar nu, tänker jag, och klättrar uppför berget, ty kanske kan jag se sjön och kontrollen däruppfifrån. Då halkar jag och slår knät hårt mot berget. Förbannade renlav. Gud vad det gör ont. Kaät stelnar till, och jag svär för mig själv, under det jag funderar på, om jag kan fortsätta. Jag linkar framåt, och då ser jag nedanför berget blankt vatten. Det måste vara rätt sjö. Ja visst, där står ju kontrollen. Jag ramlar utför berget och vadar över en liten vik, innan jag når den efterlängtnade skärmen. "Hur många år före?" stammar jag. "Du är först!"

En bergshöjd några km. i sydväst får jag utprickad på kartan av kontrollanten, och jag ser genast, vilken väg jag skall välja. Jag bryter genom näset till Långsjön och finner en slingrande stig, som följer stranden. En km. hård löpning utan att behöva rådfråga karta och kompass. Här kan man hålla fart, och det går också undan, ty knät har jag ledat

upp och känner knappt någon smärta i det mer. Så är sjön slut. Jag snor runt sydändan i träsket, hoppar över bäcken och går upp på första berget i riktning mot kontrollen i hopp om att kunna skönja denna. Ja, det måste vara berget, som reser sig över småpartierna i den riktning, som kompassen anger, att det skall ligga, och jag rusar utför. Nere i sänkorerna, i träskmarkerna blänker det kalla vattnet mellan det brunrå gräset, och en harpalt skumpar iväg uppåt berget i samma riktning som jag. Kanske han också skall till kontrollen? Men när jag kommit upp på berget, är han försvunnen, och skärmen, som jag trodde skulle stå där och vinka, var också osynlig. Jag springer ett tag runt i avsatserna, och när jag kommer över en knalle, står skärmen där mellan ett par stenblock. Kontrollanten sitter i vindskydd bakom en sten, och han ser mig ej, förrän jag är alldeles nipa honom. Då rusar han upp och tappar blyertspennan i iver. "Äru redan här?" säger han och ger mig nästa uppgift. Södra stranden av sjön 82. Så börjar dansen igen. Jag tar ut kurs för tangering av Stensjön och har först en lång sänka att följa. Jag löper dock än så länge på berget för att slippa träskan, och efter en stund skymtar jag en konkurrent intill mig. Han skär min kurs, men är dock tydligen på väg till andra kontrollen. Fortsätter han i den riktningen, kommer han dock aldrig dit, men jag har ej någon anledning att visa honom min väg. Jag dyker ned i sänkan till vänster. Det kan ju hända, han har sett mig, men jag vill dock undvika att svara på hans förmodade fråga. Skogen blir tätare sedan, och när jag kommer ut på den stora myren vid Stensjön, sätter en stor älgdjur iväg in bland snären på andra sidan. Jag drar mig efter högra kanten av myren och fortsätter i samma kurs som förut. Det prasslar till, så fort jag åter kommer in i småskogen. Var det en tjäder, som flög upp? Kanske en orre? Nåja, det gör detsamma. Jag har ej tid att undersöka det. Den vilda jakten går vidare utan sensationer en stund, och jag lugnar takten, ty jag tycker, att jag borde vara framme vid sjön, där den röda flaggan, åtminstone för en stund, skall vara min irrande ande. Då kommer jag på en uttorkad bäck, som ser ut att leda i rätt riktning till vattnet. Det blir sumpigare, och naturen anger allt mer och mer, att sjön är i antågande. Så skymtar öppningen mellan träden. Oh, du ljuvliga känsla. Men vad nu! Ett stort

Längdhopp: silv. 6,60; br. 6,25.

G. Ehmke	6,42
H. Thorell	6,25
H. Andersson	6,22
N. Nordberg	5,96
F. Lindsjö	5,90

På Stadiontävling i våras hoppade C. J. Torsell något över 6 mtr. men exakta resultatet finnes ej noterat.

Stavhopp: silv. 3,25; br. 3,00.

H. Andersson	2,92
H. Thorell	2,90
K. Granström	2,90
R. Johansson	2,72
G. Ehmke	2,72

Tresteg: silv. 13,50; br. 12,50.

H. Thorell	12,97
G. Wicksell	12,58
H. Andersson	12,53
G. Lundqvist	12,11

Kulstötning: silv. 12,00; br. 11,00.

R. Johansson	12,40
N. Törnkvist	11,19
H. Strähle	10,70
E. Lantz	10,34
E. Stenberg	10,32
B. Skog	10,27
U. Scherman	10,06

R. Johansson har på militära tävlingar uppnått 12,87.

Spjut: silv. 52,00; br. 47,00.

N. Sjöstrand	48,60
P. Christensen	46,68
H. Thorell	44,12
E. Stenberg	43,76

Diskus: silv. 37,50; br. 34,00.

G. Nilsson	34,84
R. Johansson	34,51
E. Stenberg	33,98
A. Ahlstedt	32,65
N. Törnkvist	31,69

R. Johansson har på landskapsmatch uppnått 37,25 mtr.

Föreningsmästare 1926.	
St. längdhopp:	N. Westerdahl 2.83
St. höjdhopp:	H. Thorell 1.34
Grenhopp:	K. Granström 2.24
Mellanhopp:	K. Granström 3.99
Terränglöpn.:	E. Westman
100 meter:	G. Ehmke 11.6
200 meter:	B. Grundberg 24.1
400 meter:	B. Grundberg 53.7
800 meter:	T. Svennberg 2.08,5
1500 meter:	N. Bergström 4.20,2
5,000 meter:	N. Bergström 16.50,0
10,000 meter:	S. Hamner 37.41,0
110 mtr häck:	F. Lindsjö 17.1
Höjdhopp:	N. Westerdahl 1.70
Längdhopp:	H. Andersson 6.22
Stavhopp:	K. Granström 2.90
Trestegshopp:	H. Thorell 12.30
Viktkastning:	H. Thorell 5.32
Diskuskastning:	E. Stenberg 31.69
Släggkastning:	H. Thorell 21.76
Spjutkastning:	N. Sjöstrand 47.35
Kulstötning:	R. Johansson 11,47
Femkamp:	H. Thorell 2.798,67
Tiokamp:	H. Thorell 5.534,115

Slägga: silv. 40,00; br. 35,00.

C. Jahnzon	40,15
R. Johansson	27,91

Viktkastning: silv. 9,00; br. 7,50.

C. Jahnzon	8,23
R. Johansson	6,74

Grenhopp: silv. 2,30; br. 2,22.

L. Dahlgren	2,31
K. Granström	2,31
H. Andersson	2,24
V. Falk	2,13
B. Sjövall	2,07

Mellanhopp: silv. 4,10; br. 3,85.

K. Granström	4,33
H. Andersson	3,90
O. Fredriksson	3,78
V. Falk	3,58
C. Trädgårdh	3,45
C. J. Torsell	3,41
T. Engzell	3,17

Stående höjdhopp: silv. 1,45; br. 1,38.

B. Sörlander	1,50
L. Dahlgren	1,40
H. Thorell	1,40
H. Andersson	1,38
B. Sjövall	1,35
F. Lindsjö	1,34

Stående längdhopp: silv. 2,95; br. 2,85.

L. Dahlgren	3,07
B. Sörlander	2,95
P. Christensen	2,92
N. Vesterdahl	2,83
H. Karlsson	2,82
H. Thorell	2,82

Allm. idrottssektionen

har under det gångna året fått mottaga tre ståtliga vandringspris. Ing. Gunnar Rönn har skänkt två — till bästa prestationen i kast resp. löpning under säsongen. Slutlig ägare av troféerna blir den, som tre gånger får sitt namn på priset. B. H. Edlunds silverfabrik har skänkt det tredje priset, om vilket våra inomhushoppare få tävla under samma villkor.

*

Deltag i gymnastiken

som pågår varje tisdag och fredag kl. 9 —10 e. m. i Vasa läroverk. Ingång från Hälsingegatan,

En gymnastikens vapendragare.

Hur är det med "Djurgårdarens" tanke om gymnastik. Den tas väl i allmänhet som i övriga idrottsläger — "Ett djädrans tråkigt göra".

Jag har blivit ombedd att "rita" några ord om gymnastik, kanske mest för spaltutfyllnad, men jag kommer att passa på, att såsom propaganda till den verkan det hava kan utnyttja min icke alltför vana penna och prata så där lite mera allmänt om saken. — Till att börja med vill jag redan nu hava sagt, att jag icke är någon "galen gymnastikfantast", som bara ser och förstår gymnastik, utan får erkänna mig tillhöra dem, som intressera sig för all slags idrott. Har även fuskat i snart sagt allt som i idrottsväg här i Stockholm gives, men ändå blivit min gymnastik trogen. Därför har jag ej heller skördat några lagrar i någon annan idrott, möjligen då i simhopp. S. M. vid 32 års ålder i svikthopp. Av detta "kännande" på allt möjligt har jag lärt en hel del, men kan ingenting, och inseende min egen oförmåga att göra mig framstående i någon speciell gren, har jag hållit fast vid gymnastiken. Huvudsaken för mig har varit rörelse och verksamhet, som kunnat giva kroppen sin spänst och friskhet.

— För att återgå till ämnet så undrar jag, hur många djurgårdare som idkat gymnastik? Det är väl ej många. Är det någon som hållit på med det några terminer för att kanske sedan lägga av? Varför slutar man då i gymnastiken? Ja, på den frågan kan lämnas många svar. — Det var så tråkigt, inget spännande, inget nytt, ingen sensation eller något som händer. Se där huvudtalet om gymnastik. Men varför tycker man allt detta? Även på detta kan svar ges i mängd. Där ha vi då först och främst Ledaren — — — och sist men icke minst — en själv.

Jag nämner Ledaren först, därför att

Det börjar bli livligt i Vasa läroverk under gymnastiktimmarna tisdagar och fredagar.

Man tycker sig skymta konturerna av årets Dagbladslag, inomhushopparna pröva benens spänst inför säsongen, en del skidlöpare känna behovet av en uppmjukning under veckan, likaså bandy- och ishockeyspelarna, en klick boxare få den nödvändiga gymnastiken här i stället för i den trånga och kvava klubblokalen, och många, många andra, som känna behov av rörelse och motion under väntan på att snön skall smälta från Traneberg.

Och över alla ljuder Lindmarks pipa. Muskler tänjas, leder mjukas. Smidighet, spänst och luft i lungorna tycks vara hans paroll. Stela givakt-rörelser förekomma ej i den lindmarkska träningsgymnastikens program.

För ett ögonblick har ledaren släppt pipan och fattat pennan. Man spårar entusiasten. Inresse saknas icke hos Edmund Lindmark, det är då säkert.

jag själv fått smaka sötman av att stå i ledet under kommando av utmärkta ledare. Det är "sättet" att taga och leda en hoper grabbar eller gubbar, som kan göra gymnastiken så rolig och nyttig, som den egentligen är. Att vara Ledare är icke var mans sak, och lång väg är det till idealet. Och så får man icke bara tänka på, att det är ledaren, som skall göra det roligt för en, utan man måste nog giva något själv också. Sammansvetsningen mellan truppen och Ledaren gör arbetet lättare för den senare, som då även har större möjlighet att giva just vad gymnasten önskar. Det blir liv och lust, fart och kläm på det hela, mera gemyt men

ändock ordning och disciplin.

Som sagt, det beror mycket på Ledaren, men även mycket annat finnes i vägen. Jag nämnde sist "en själv", vilken jag skyller det mesta på, i händelse han ej kan bli nöjd med gymnastiken. Varför? Jo, därför, att om Du tror, att Du råkat ut för att få en dålig ledare, så är den saken säkert lätt avhjälpt. Försöker Du bara förstå honom och hjälpa honom att förstå Dig, blir Du nog snart nöjd med Ledaren. Anser Du att något är fel eller bör ändras så prata me'n då gymnastiktimmen är slut, och jag tror att han blir lika glad som Du. Tro mig — en Ledare gläder sig mest själv, då han ser, att truppen förstår och är nöjd med honom.

Så tycker "Självs" bättre om att gå på Bio, jazza eller möta "Tuttan" och slarvar med gymnastiken, så han inte hinner med att få känna det verkliga sköna, som gymnastiken gör och giver musklerna. Jag för min del var så biten av gymnastiken, att det sades, att mitt bröllop inte kunde hållas på en tisdag eller fredag för då ska' den f-n till gymnastiken. Många äro de tillställningar, som jag sagt nej till bara för gymnastiken. Jo, jo, så där tokig kan man bli, och fler med mej.

Om man toge gymnastiken på rätt sätt och lärde sig förstå den i någon mån, blir den om inte precis rolig och skojig desto mera nyttosam och tillfredsställande. Jag vill påvisa en sak, som mången kanske inte tänkt på. —

Jag börjar med att göra en fråga. Vilket är skönast på en gymnastiktimme? I de flesta fallen blir svaret: "Den härliga duschen" (n. b. där tempererat vatten finns att tillgå). — Jag håller också med om, att duschen är pricken över i'et! Men så kommer jag till vad jag vill hava sagt. Försök med en dusch utan gymnastik och finn, att den ej på långt när ger samma

Brottarnas säsongstart.

Föreningens brottningssektion öppnade säsongen den 4—5 november med tävlingar å Kungsholms Realskola.

Samtliga klasser voro i elden. Resultatet såväl sportsligt som ekonomiskt efter omständigheterna utmärkt.

Våra pojkar mötte som vanligt upp mangrant, och bland de bättre saknades egentligen endast Nisse Gustavsson (exercis).

Bantamklassen blev en fullständig seger för Djurgården, trots Nisses frånvaro, i det pojkarna belade de tre första platserna. Östman briljerade som vanligt med utmärkta — kast hans smidjebälten äro bland det grannaste som kan skådas. Hans *segerkast*, backhammer med höftsving var utomordentligt och medförde platt fall. Gamle David Karlsons andre son Einar har säkert framtiden för sig, utomordentligt stark och vig som han är bör han kunna bli en bland Sveriges bättre i klassen om några år.

I fjädervikt hade vi nog räknat mest på Dahlström, sedan Fritte

tycks ha dragit sig tillbaka, men Lindström, f. d. Västerås, kom med en behaglig överraskning och placerade sig som andre man, däribland besegrande den utmärkte spångapojken Verner Karlsson. Uppsalabon Ekman, en bland Sveriges djärvaste och elegantaste brottare, segrade som väntat.

Lättvikten återsåg bland andra Norlin och Kessler, som belade de båda första platserna. Norlin, även han f. d. västeråsare, bör bli ultraklass. Kessler vann sin 2:a placering på sitt specialgrepp krysstag, slaget med väldig force.

I mellanvikt A verkade vår bäste man H. Söderberg otränad och belade endast 4:e plats. Birre Andersson gjorde från sig så mycket bättre och lyckades erövra 3:e pris efter sådana hejare som Ljung och Alvar Eriksson. Mot den sistnämnde lyckades han gå matchen ut, och ingen större orättvisa hade begåtts, om han där fått parterr.

I B-klassen hade vi endast Möller med; Sjöbeck saknades mycket. Den förre slet som vanligt och lyc-

kades besegra den visserligen nya men utomordentligt starke hudingemannen Blomkvist samt erövra ett välförtjänt andra pris.

Tungvikten till sist upptog tre namn: en uppsalabo, vår Lantz samt en känd brandman, Rudolf Svensson. Rulle gick själv i brygga och inbjöd till bröstkoppling, men vår gode Lantz blev bara 2:e man ändå. L. bör dock kunna gå ganska långt, bara hans många intressen inte ta bort träningslusten.

Bröderna Gottfrid och Fritjof Svensson gävo en livligt senterad uppvisning i fribrottning, och särskilt den förre visade i förhållande till ålder och yrke en förbluffande smidighet!

Tävlingarna, som gingo flott undan, avslutades med prisutdelning, där vår vackra medalj med glädje mottogs av resp. pristagare.

Hj. Palmqvist, A. B. S., hade skänkt 2 st. vackra hederspris, vilket han skall ha hjärtligt tack för.
(forts. å nästa sida)

tillfredsställelse som efter en genomgången övning. Där ha vi alltså kontentan av det hela. Utan gymnastik — ingen härlig dusch. Rörelse är ju vad människan behöver och måste ha', och på en gymnastiktimme, där man får tillfälle att arbeta med alla kroppens muskler avslutas det hela med vad kroppen dessutom fordrar, — vatten, tvagnig. Att gymnastiken är den bästa och roligaste motionen man kan få, vill jag icke påstå, men genom "Per Henriks" metod kan jag få

den mest allsidiga träning för min kropp. Har en Ledare en trupp med stor skillnad i ålder, får han nog tänka sig för, innan träningsprogrammet uppsättes. Samma rörelse duga icke för alla, jag tänker nu på "starka" sådana, och de som ha' till uppgift att enbart verka uppmykande. Detta vet ju alla — ledare, men däremot icke gymnasterna, som merendels har sina egna fordringar var och en, och alla skola de uppfyllas.

Ja, det är ett sabla jobb att kunna till-

fredsställa alla, men huvudsaken är, att man får röra på sig. Och se'n vi nu fick ta' fram bollen och spela lite handboll (till hälften ruggby) så kan man ju ha' riktigt smätrevligt på tisdagar och fredagar. Och så sover man ju mycket skönare på det än om man kommer från "Fiket" eller "Jazzen" med "Tuttan". Försöka duger. Är det inte i Din smak, är det antingen Ditt eget fel eller också mitt, inte gymnastikens.

E. L.

VISA ATT DU ÄR DJURGÅRDARE!

Deltag i föreningsarbetet.

ELITORIENTERINGEN.

Intresset för orientering har år från år stegrats. Ständigt ökade skaror sluta upp vid tävlingarna icke endast i Stockholm utan även i landsorten, och konkurrensen blir starkare och starkare. Att Djurgården förmått hålla sig kvar bland de ledande klubbarna och t. o. m. stadigt avancerat mot alltjämt ledande men icke längre dominerande Skogshögskolan, länder våra skogslöpare till heder.

Men det var egentligen icke därom vi här skulle tala.

Det har på senare år upprepade gånger höjts röster, påyrkande en kraftmätning mellan de olika distriktens orienterare, ett svenskt mästerskap. Vederbörande idrottsmyndighet har ständigt ställt sig avvisande. Orientering är ingen publikidrott — gudskelov — och ett hopsamlade av landets orienterare skulle enbart betyda kostnader.

Det blev därför stort jubel i alla orienteringskretsar, när Dagens Nyheter förliden höst gick i bräschen för saken och fri-

kostigt ordnade nedresan till Stockholm och fritt uppehåll för mästarerna i samtliga verkliga orienteringsdistrikt. Det var ett handtag som pojkar förstod uppskatta.

Och Djurgården blev anmodad att svara för arrangemangen. Ett erkännande så gott som något åt vår livaktiga orienteringssektion och dess allt i allo, Birre Nylund.

Tävlingen blev en succès på alla sätt och vis, även om den idrottsliga konkurrensen ej blev så skarp som väntat.

Banan — nästan genialiskt utlagd av Birre Banläggare i trakten mellan Dalarö och Tyresö där knappast andra än djurgårdsorienterare trampat — blev en upplevelse för deltagarna. Kanske några ansågo den vara av det mindre angenäma slaget. Något sådant hade landsortslöparna aldrig varit med om — och inte Thörn heller, bekände han. Det var den svåraste men samtidigt ur orienteringssynpunkt mest lyckade tävling, de varit med om,

sade deltagarna med en mun, en verklig elitbana. En riktig djurgårdsbana, sade tidningarna för att klämma till med något riktigt ordentligt.

Birre gick också efter tävlingen och myste och menade, att nog skulle det varit roligt att få släppa lös hela kopplet djurgårdsorienterare på just den banan. Då skulle landsorten fått se, vad våra pojkar verkligen gå för i riktigt svår terräng.

Men nu voro djurgårdsorienterarna ute på banans sju kontroller, dit de själva fingo taga sig genom terrängen i arla morgonstunden — orienteringspappan Birre Banläggare i trakter mellan Dalarö och där de fingo stå i regn och höstrusk, tills skymningen föll på.

Men roligt var det, och intressant skall det bli att se, om ej banläggarna i landsorten nästa år börja arbeta efter andra principer, sedan de fått se en riktig djurgårdsbana.

D—g.

Uppsnappat.

Efter sista Ö.-S.-sammanträdet på Idrottsgården följde ett glatt nachspiel, i vilket även medlemmar av Stockholms vinteridrottskommitté deltog. Talen voro många och stämningen hög. Calle Nilsson, sekreterare i Stockholms Idrottsförbund och oförbätterlig skämtare, begärde slutligen ordet, talade och sade:

"Icke för att saken egentligen angår mig, men man kan inte gärna underlåta att då och då se anslagen *Skona Djurgårdens träd och buskar*. Å här sitter nu Hedjerson och konstaterar ogenerat den

uppryckning, som ägt rum på alla områden — — —" Längre kom aldrig Calle.

*

**Visa att du är djurgårdare!
Bär klubbmärket.**

*

**Visa att du är djurgårdare!
Köp och sprid "Djurgårdaren".**

*

Inomhushoppare

ha tillfälle till träning varje onsdag kl. 8 —9 e. m. i Svea livgardes gymnastiksal.

*

Expeditionen

hålles öppen varje tisdag och torsdag kl. 7—9 e. m. i klubblokalen vid Döbelngatan.

*

**Visa att du är djurgårdare!
Betala dina avgifter till föreningen.**

*

(forts. från föreg. sida)

Sektionens nye ordförande, Henrik Svensson, ledde tävlingarna och skötte sig särskilt andra dagen utmärkt.

Detta var säsongstarten. Dessutom ha pojkar hunnit med att i klubbmatch besegra Verdandi, Eskilstuna, med 11 segrar mot 10 — ett lika glädjande som överraskande resultat — samt i januari anord-

na tävlingar i Kungsholms realskola, minst lika lyckade som ovan refererade. Men till dessa händelser återkomma vi i nästa nummer av medlemsbladet.

S—g.

Våra boxare

hade förtjänat en stor svart rubrik — kanske ett helt nummer av medlemsbladet, tänk bara på Spartamatchen, juniormästerskapen och våra U. S. A.-farare, för att ta ett par kapitel ur högen — och hävdatecknarens skrivmaskin var redan i full gång då influensan lömskt kom smygande och tvang honom i sängen. Och detta hände ett par dagar innan medlemsbladet skulle gå i press. Det återstod ingenting annat för redaktören än att riva sitt hår och börja ommöbleringen, men i nästa nummer ta vi skadan igen.

HAR NI HÖRT — — —

- att vi varit betänkta på att sända ett budkavlelag till S. M., och att detta är beroende på det netto som inflyter vid Bernsfesten.
- att Acke Norling, vår gamla skidhoppare och medlem, blivit anmodad att granska den olympiska skidbacken i alperna och event. företaga nödvändiga förändringar.
- att gymnastiken pågår varje tisdag och fredag i Vasa läroverk mellan 9—10 och
- att det då brukar vara nära femtiotalet deltagare och
- att det ännu finnes rum för många fler.
- att en del av de bästa skidjuniorerna i Saltsjöbaden gått in i Djurgården och att särskilt en av dessa, G. Heuman, lovar mycket.
- att vår juniormästare Grundberg bosatt sig i Sollefteå.
- att den gamla mästerhopparen Bomgren iordningställt en skidbacke i Huddinge i vilken djurgårdarna gjort propaganda.
- att ännu ingen konkurrent anmält sig att taga upp Mr. X' kastade handske om en all-roundmatch mot Djurgården och att det troligen ej heller blir någon.

Årsmöte

*hålles lördagen den 12 mars
(stiftelsedagen) kl. 7.30 em.
å Restaurang EKEGÅRD
Grevturegatan 24 A.*

*Efter årsmötet serveras
för dem som så önska supé
till ett pris av 5 kr. (smörgåsbord, varmrätt o. drinks)
varefter dansen trådas till
kl. 2.*

**Visa att du är djurgårdare!
Deltag i föreningsarbetet.**

*

**Visa att du är djurgårdare!
Gynna "Djurgårdarens" annonsörer
och därmed tidningen.**

Joel är smidig i terräng. Men det är synd att säga, att han är lika smidig, när det gäller att fråga efter vägen på en budkavel. Han berättar själv:

"Ja, inte visste jag vart jag skulle taga vägen, hungrig och trött var jag, och hela nejden vilade mörk och dyster framför mig i kvällen. Då såg jag ett ljus i en stuga, och jag åkte dit. Jag slog med staven på fönstret och skrek åt dem därinne att komma ut. Men har ni sett! Då släckte de ljuset och låste dörren. Ja, så var det god natt den gången", slutar Joel suckande.

*

Det var på ett av de senaste skidsammanträdena, som sekreteraren läste upp en inbjudan till deltagande i Svenska Dagbladets fältskjutning. Att Djurgården inte är någon skytteförening, kunde man lätt skönja, när ordföranden frågat om det fanns några intresserade för saken. Det blev mol tyst en stund tills en röst hördes i högen:

"Herr ordförande, får man använda dubbelbössa?"

Stockholms Södra Tryckeri & Pappersindustri

(Inneh. Ragnar Jansson)

106 HORNSGATAN 106

Tel. Söder 32347

REKOMMENDERAS!

Den medlem

som ej köper av undertecknad

gör en

EKONOMISK FÖRLUST.

JUVELERARE

AXEL KRONQVIST

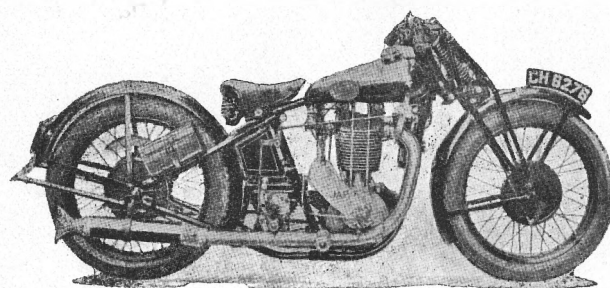
74 B HORNSGATAN 74 B

Tel. Söder 8355

Mc. EVOY.

(12 mån. garanti)

Engelsk kvalitetsmaskin

DUBBEL RAM. 26 x 3.25" HJUL.
8" BROMSAR FRAM OCH BAK.

500 ccm. Jap. Toppventilmotor

PRIS KR. 1750:—

Ensamförsäljare för Sverige:

GASTON BOLLEGET

Nybrogatan 27 STOCKHOLM Tel. Ö. 785

Stockholms Södra Tryckeri & Pappersindustri, 1927.

